

[Annelise Gottfredsen]

frem til at opnå enighed om en forpligtelse med hensyn til Rhinkonventionen.

Det er klart, at den uvished, der hersker omkring specificering af farlige stoffer, må fjernes og den danske opfattelse, at man skal reducere med mere end 50 pct., bør vinde tilslutning. Ikke mindst næringsbelastningen er et internationalt problem, også for os. Det er beklageligt, at man næppe kan opnå den aftalte reduktion af kvælstoftilførslen i 1995, selv om der er vilje til en indsats hos vore naboer.

Ministeren vil jo i overensstemmelse med vandmiljøplanen give Folketinget en redegørelse her i foråret, og jeg mener som andre ordførere, at en egentlig debat om dette punkt må vente, til vi skal have denne redegørelsesdebat. Det samme gælder med hensyn til den luftforurening, der årligt tilfører Nordsøen mange tons farlige stoffer. Det er til dels udforskede områder, men så meget mere er der grund til at få en videnskabelig undersøgelse i gang, hvor man ikke allerede har det.

Jeg vil slutte, som jeg indledte, med at sige, at jeg synes, det er tilfredsstillende – ikke med henblik på det endelige resultat, som ikke er opnået endnu, men det, vi har opnået hidtil, hvor Danmark kan vise de andre, at vi godt kan, selv om det er vanskeligt. Vi håber, det vil gøre indtryk på de andre lande, når ministeren nu kan redegøre for vor stilling på Nordsøkonferencen.

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er udmærket, at vi får denne debat forud for den næste Nordsøkonference, så ministeren kan komme med nogle anbefalinger fra et stort set enigt Folketing.

Ministeren kom med en lang og meget interessant redegørelse for, hvad der er sket, og jeg skal ikke gå nærmere ind i de enkelte områder, for det har vi allerede været igennem flere gange.

I Venstre lægger vi særdeles megen vægt på det internationale samarbejde, der bør være så forpligtende som overhovedet muligt. Derfor må vi også sikre, at landene indrapporterer, hvad de rent faktisk gør, og denne midtvejskonference, som vi nu skal have i Holland i marts, kan altså give anledning til, at man får løftet nogle pegefingre over for de lande, som ikke rigtig lever op til deres forpligtelser. England har i den forbindelse været nævnt flere gange.

Det er en god idé, at man holder den slags konferencer. For det første får man altså etableret en slags dårlig samvittighed, og på den anden side får man også identificeret, hvor problemerne ligger, og opstillet nogle målsætninger, som man så prøver at leve op til. Og jeg synes, at forslaget om motiveret dagsorden på udmærket vis understreger, hvad der er vigtige spørgsmål fra dansk side. Især når man tænker på ren teknologi-diskussionen, tror jeg, det er vigtigt, at ministeren fremfører disse synspunkter.

Jeg kan huske, at da vi havde Nordisk Råds havmiljøkonference, var vi mange, der var overraskede over, i hvor ringe grad hele denne tankegang i virkeligheden er slået igennem i de andre lande. Jeg mener, at hvis vi på længere sigt skal løse vore problemer, er det klart, at det er forskning og udvikling af nye produkter, der ikke skaber forurening, og reduktion af affaldsmængderne, som er den rigtige måde at løse problemerne på.

Men som f.eks. Socialdemokratiets ordfører jo sikkert kan huske, var forståelsen på havmiljøkonferencen i Nordisk Råd for disse problemer i virkeligheden ikke ret langt fremme. Så jeg tror, det er vældig godt, at ministeren fører disse synspunkter frem, så det bliver et hovedtema fra dansk side i debatten.

Problemet med at lave en principiel eliminering af miljøfremmede og sortlistede stoffer synes jeg også er en god ting, fordi man altså med »principiel« selvfølgerlig mener, at det skal være muligt. Det er også en god målsætning, og vi må håbe, at andre lande går med ind i det.

Jeg synes altså, at det er udmærket, at vi med denne motiverede dagsorden får gjort Danmarks holdning klar. Nogle gange kan man godt være i tvivl om værdien af lange dagsordener, men i dette tilfælde er det vældig godt, at vi får manifesteret, at Folketinget faktisk er enigt om, at der er nogle ting, vi prioriterer højt internationalt.

Det er jo klart, at havet ikke sletter alle spor, sådan som vi hidtil har troet. Det er også klart, at forureningen er international, og derfor er det utrolig vigtigt, at vi får gjort noget ved det på internationalt plan. Jeg synes, at hvis Danmark kan være med til at presse på og fremsætte dagsordener, vil det være det bedste mulige oplæg til, at vi skal være vært i 1995.